

[Udenrigsministeren.]

regner man med, at naar den er fuldført, er man nede ved 107 Mill. Kr., en Nedgang med tæt op imod 60 pCt. Er det en saadan Nedgang, det ærede Medlem vil have vi skal sammenligne os med for at være med i Solidaritetsprincippet Gennemførelse?

Eller jeg kan tage en Udtalelse fra de allersidste Dage fra et andet Land, hvis Vilkaar i nogle Henseender ligner Danmarks, i andre stærkt afviger derfra. Just medens vi staar her og fører denne Militærdebat i Danmark, har den norske Statsminister Mowinkel, tilhørende det norske Venstre, udtalt sig om de militære Forhold i Norge. Han har bebudet et Regeringsforslag i den kommende Samling, hvorefter Norges Militærvæsen skulde indskrænkes til en Udgift af 30 Mill. Kr., og han har tilføjet, at dette Beløb syntes vel stort i Forhold til de 18—20 Mill. Kr., der var Tale om i Danmark, men man maatte huske, at Norge havde et Territorium 9 Gange saa stort som Danmarks, Forhold paa mange Maader afvigende fra de danske, som krævede større Udgifter og derfor, sluttede han med at erklære, ansaa han en norsk Ordning, der paa Grund af Landets særegne Beskaffenhed og geografiske Forhold vilde koste 30 Mill. Kr., for at være fuldt ud svarende til de danske Planer om en Ordning til 18—20 Mill. Kr. Og det norske Venstres Hovedorgan i Oslo, „Dagbladet“, der gennem en lang, lang Aarrække har været toneangivende Ordfører for norsk Venstrepolitik, bragte en meget meget varm Takkeartikkel, som det rettede til Statsministeren efter denne Tale under Overskriften: „Paa lige Linie med Danmark!“

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ønsker at bygge paa Sammenligninger af en saadan Art, om han er tilfreds med de Sammenligninger, der paa et saadant Grundlag kan fremstilles. Jeg for min Del lægger ikke overmaade megen Vægt paa disse Forsøg paa at regne det ene og det andet Tal ud for de forskellige Lande, fordi jeg først og fremmest understreger den store Forskel, der nu en Gang er i Maaden, hvorpaa Udgifter afholdes, i hele Systemet, i hvert Lands geografiske og militære Forhold. Men jeg ønsker overfor det høje Ting, overfor det ærede Medlem i Særdeleshed, at understrege, at det bedste Bidrag til Solidaritetsfølelsens Fremme og til Udvikling af den Gruppe af Aftaler, ved hvilken denne Solidaritetsfølelse langsomt underbygges, som et lille Land kan give, er selv

at opgive Krigssystemet og vise i Handling, at det bygger paa Solidaritetsfølelsen.

Det ærede Medlem og andre siger saa: Ja, men hvis et Land gør det, skaber dette Land en Art militært Tomrum, og det bliver farligt for Naboer. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen gjorde i Gaar i sit Indlæg med fuld Ret opmærksom paa, at det vilde da være mærkeligt, om de toneangivende Stater, der sluttede Freden i 1920, skulde have haft denne Opfattelse og saa skabte 4 Tomrum paa nogle af de betydningsfuldeste Pladser i Europa. Thi dette er jo Sandheden, at den Militærordning, der her foreslaas, skaber i hvert Fald ikke mere Tomrum end det, der findes i Tyskland og tre andre Stater. Forholdsvist vil Flaaden have større Tonsantal i Forhold til Befolkningstallet end den nuværende tyske Flaade. Det samme vil gælde Landstyrken, der snarest vil svare til den Ordning, som ogsaa efter Aftalerne blev gennemført i Østrig, overfor hvilket man den Gang var mildere end overfor Tyskland. Og jeg har ikke hørt noget om, at de paagældende Landes Naboer opfatter dette som Tilvejebringelsen af et farligt Tomrum i Nærheden af dem. Jeg er tilbøjelig til at tro, at baade Czekoslovakiet og forskellige andre Stater er meget veltillfreds med den Ordning, der i saa Henseende blev truffet.

Men, siger saa det ærede Medlem, hvor farligt vilde det ikke være for en af vore Naboer, for Sverige, hvis Sjælland blev besat af en anden Magt, en krigsførende Magt? Ja, jeg bestrider ikke, at dette vilde være i høj Grad uheldigt for Sveriges Stilling, men jeg tilføjer, at det vilde jo unægtelig ogsaa være højst beklageligt for Danmark, og hvis vi troede paa og blot nogenlunde kunde sandsynliggøre, at vi var i Stand til i en Krig mellem Stormagter at forhindre ved vore Vaaben, at Sjælland blev besat, saa indrettede vi os vel paa at forhindre det af Hensyn til os selv og behøvede ikke at gaa over Øresund for at finde Grunde hertil. Nej jeg tror, at hele denne Tale svæver i en saadan Grad i Luften, at det vil blive umuligt at opretholde den overfor andre end de Kredse i Danmark, der nu en Gang traditionsmæssigt er bundet til Forestillingen om, at et vist Militærvæsen skal for enhver Pris opretholdes i dette Land omtrent svarende til det, man fik i de store Kamptider i 80erne, og som siden i det store og hele er blevet opretholdt, bortset fra Nedlæggelsen af Københavns Befæstning. Men ærede Medlemmer har saa igen lagt en Hoved-